

en Oberst paa ældst Gage er 6,000 Kr. Den højtærede Minister har derfor stillet Forslag om, at man paa Finansloven bevilger de manglende 800 Kr. under Henviisning til, at noget lignende skulde være stet tidligere, idet man tidligere havde bevilget Lønningstillæg til Kontorchefer. Det har man ganske vist ogsaa gjort tidligere. Jeg skal jaaledes nævne at i 1883—84 gaves der en Kaptajn et midlertidigt Tillæg paa 400 Kr. Vedkommende Kaptajn var i 1880 bleven ansat som Kontorchef. Først i 1885 kunde han faa Lønningstillæg som Kontorchef; der blev der ved en lille Tid, hvor han kom til at lide Uret, ved at han blev Kontorchef, idet han nemlig forinden 1885 vilde være oprykket som Kaptajn paa ældst Gage, hvis han var forblevet i sin Stilling som Kaptajn. Man gik da ind paa et saadant midlertidigt Tillæg paa 400 Kr. Et andet Tilfælde kan nævnes fra 1886, idet man da for et Tidsrum af 9 Maanedere gav et lignende Tillæg paa 400 Kroner. Men her er Forholdet et noget andet, idet man straks har udnævnt en Oberst paa ældst Lønning til at træde ind som Departementschef, uden at det har været Flertallet klart, at dette var nødvendigt. Flertallet har ment som saa, at der dog sikkert nok — den Tro have vi da — ogsaa maa have været andre, som man kunde have udnævnt til denne Post som Departementschef. Man har ikke rigtigt kunnet overbevise sig om, at der ikke skulde kunne være Oberster paa yngre Lønninger, som kunde have været udnævnt til denne Post. Naar, det er ikke nemt for Flertallet at dømme derom, men det er sikkert nok, at Posten staar med 5,200 Kr. efter Lønningssloven, og man har aldeles ingen Forpligtelse til her at bevilge et yderligere Tilskud til en saadan Lønning. Naar Administrationen ved, hvilke Summer den har til Raadighed, maa den ogsaa kunne finde Mænd til de Poster, der ville nøjes med den forhaandenstående Lønning. Henviisningen til de tidligere Tilfælde synes ikke at bevise, at der skulde være Grund for Bevillingsmagten til straks at gaa med til et Tillæg af 800 Kr., da, som sagt, de tidligere Tilfælde kun have angaaet midlertidige Tillæg til Folk, som have været ansatte forud paa den bestaaende Lønning, der gives til Raadighed. — De næste Vædringsforslag, jeg vil omtale, er dem under Nr. 104 og 106—9, idet jeg ikke omtaler de Vædringsforslag, der ere stillede af et Mindretal, da det er rimeligt, at Mindretallet selv vil motivere dem. De omtalte Vædringsforslag Nr. 104 og 106—9 angaa alle den foreslaede Forøgelse af Militærarbejdernes Tjenestebage. Det er et

Spørgsmaal, vi for Resten havde fremme i Fjor, og som ikke er ærede Medlemmer ubekendt. Det foreslaas, at 80 Militærarbejdere skulde indkaldes 50 Dage til Tjeneste, altsaa tilsammen i 4,000 Tjenestebage, hvad der vil løbe op til en Sum af 2,857 Kr. 34 Øre. Disse Militærarbejdere skulde anvendes ved Fodfolkets Skydeøvelser dels i Sjælland og dels paa Sjælland; jeg skal ikke nærmere referere hvorledes, da det er ærede Medlemmer bekendt, dels af Forhandlingerne fra i Fjor og dels af Anmærkningerne til Finanslovsforslaget. Flertallet mener nu ikke alene, at dette er et Krav, som ikke har hjemme i Hærsloven — det har det aabenbart ikke — men at Administrationen ogsaa maa kunne hjælpe sig paa lignende Maade som i Nar, dels ved at bruge Pionerer, dels ved at bruge de Militærarbejdere, som tildeles Regimenterne. I § 10 i Loven af 25de Juli 1880 hedder det, at „til Bagt-, Kaserne- og Magasintjeneste indkaldes aarlig 480 Militærarbejdere i to Hold, som forblive til Tjeneste i alt i 7 Maanedere.“ Af disse maa der kunne staffles Medhjælpere til Fodfolkets Skydeøvelser. Mulig kan det komme til at gaa ud over de indkaldte Fodfolksrekrutter, saa at de kunne faa noget mere Bagtjeneste, men det kunne de vel heller ikke tage synderlig Skade af. Det er, som sagt, Flertallets Overbevisning, at man kan hjælpe sig uden at faa disse Forslag gennemførte paa Finansloven. — Det næste Spørgsmaal, jeg skal omtale, er Forholdet ude paa Ulslevø Klædefabrik. Jeg skal først gøre opmærksom paa, at der i Nar som i Fjor er foreslaaet nægtet Lønningstillæg til Fabrikøren derude; da han i Lønning har 3,600 Kr. foruden Bolig, har Udvalget ikke ment, at der var Grund til i alt Fald nu at skride til en Forhøjelse af Lønnen; han har tidligere faaet Tillæg. Vædringsforslaget findes imidlertid ikke paa dette Udsnit, men under § 3 — en Paragraf, jeg i øvrigt intet har med at gøre om Ordsvører — idet der er opført paa dette Sted, at Overstuden af Ulslevø Klædefabrik forhøjes med 300 Kr., o: denne Fabrikørs Lønningstillæg, som skal spares. Det, jeg ellers vilde omtale, er et Samraad, der har fundet Sted angaaende Farvningen paa den nævnte Fabrik. Det har nemlig vist sig, at Farvningen derude led af flere Mangler, i det hele var daarlig. Under Udvalgets Samraad med Ministeren derom, kunde den højtærede Minister imidlertid møde med temmelig beroligende Oplysninger, som gik ud paa, at Forholdet nu var bragt i Orden, idet der var kommet en anden Farvemester, og man havde ogsaa i sin Tid haft sagkundige fra England der-